

ΜΕ ΕΝΑΜΙΣΗ ΑΓΩΝΑ ΗΡΩΑΣ

Ένα ολόκληρο γήπεδο να φωνάζει ρυθμικά το όνομα ενός παίκτη ο οποίος ανήκει στην ομάδα μόλις έναν μήνα, έχει παίξει μόλις ενάμισι παιχνίδια και, πάνω απ' όλα, αγωνίζεται στην θέση του πορτιέρη κατά Πελοπίδα Κεραυνό ευαγγέλιο επαναλαμβάνουμε...

Ο Κάρολ στα δύο τελευταία παιχνίδια έδωσε το 100% των δυνατοτήτων του, είχε άπιστευτη επίδοση, είχε την τύχη με το μέρος του και κατάφερε να γίνει ο ήρωας της φάσης των 32. Έκανε τα πάντα. Μπήκε κρίσιμος για να αποκρούσει ένα καλοτυπημένο πέναλτι, κράτησε το μπδέν με πολύ καλές αποκρούσεις, αγωνίστηκε τραυματίας για μισό ημίχρονο και έδωσε τεράστια αυτοπεποίθηση στους συμπαίκτες του. Με όλα αυτά κέρδισε την αποθέωση του κόσμου, τα πρωτοεξέλιδα των εφημερίδων και τη διεθνή αναγνώριση της προσπάθειάς και της επίδοσής του στους δύο συγκεκριμένους αγώνες.

Αυτά όμως είναι πράγματα που μας έχουν χαρίσει και άλλοι τερματοφύλακες κατά καιρούς. Κατά την ταπεινή μας άποψη, το πιο σημαντικό από αυτά που μας χάρισε ο Κάρολ, είναι η φάση της απόκρουσης στα τελευταία λεπτά. Ο Ολυμπιακός δεν είχε να χάσει τίποτα αν έμπαινε αυτό το γκολ - προκρινόταν και με ισοπαλία - και κανείς δεν θα κατηγορούσε τον Κάρολ, γιατί εκεί που πήγαινε η μπάλα κανείς τερματοφύλακας - πόσο δε ένας τραυματίας - δεν θα είχε την ευθύνη αν δεχόταν γκολ.

Ο Κάρολ όμως, παρά το γεγονός ότι καλά-καλά δεν μπορούσε να περπατήσει τα τελευταία 20 λεπτά, λειτούργησε με μόνο γνώμονα το ένστικτο του τερματοφύλακα και, παραμερίζοντας την λογική και τον σωματικό πόνο, κατέληξε αγκαλιά με τη μπάλα μετά από μια ιδιαίτερα θεαματική απόκρουση, έστω και με περιπετειώδη τρόπο και με τη βοήθεια του δοκαριού, με ένα ολόκληρο Καραϊσκάκη να τον αποθεώνει.

Τα συναισθήματα αυτών της φάσης λοιπόν, μαζί με τον κόσμο να φωνάζει ρυθμικά το όνομα του Κάρολ, δημιουργούν μια ποδοσφαιρική στιγμή η οποία θα έχει μια ξεχωριστή θέση στη μνήμη μας. Πιστεύω είναι μια φάση την οποία θα αναπολούμε στις μελλοντικές μας ποδοσφαιρικές συζητήσεις και σίγουρα θα έχει μια θέση στις ποδοσφαιρικές ιστορίες που θα λέμε με περηφάνια στους νεότερους.

τερματοφύλακων του Ολυμπιακού. Δύο λεπτά αργότερα ο Βορειοιρλανδός κίπερ επανέλαβε την κίνηση για αλλαγή με τον Ισπανό τεχνικό γυρίζει προς τον Μπάντοβιτς: "Ετοιμάσου γρήγορα, μπαίνεις".

Εκεί παρενέβη ο Ράντος σημειώνοντας: "Περίμενε να πάω πίσω από την εστία για να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε, να τον ρωτήσω αν αντέχει" με τον Βαλβέρδε να απαντά: "Πήγαινε για να

ξέρω τι θα κάνω". Πράγματι ο Ράντος πήγε και ρώτησε τον Κάρολ αν πονάει, με τον πορτιέρη να του αποκρίνεται ότι πονάει πολύ.

"Ρόι πρέπει να αντέξεις. Έμειναν λίγα λεπτά ακόμα. Κάτσε στην εστία, πρόσεχε τα πατήματά σου και απέφυγε τις εξόδους. Μην κάνεις τα ελεύθερα και ζήτη να μην σου γυρνούν πίσω την μπάλα", ήταν τα λόγια του πρώην ερυθρόλευκου πορτιέρη. Φεύγοντας

για τον πάγκο ο Αλέκος Ράντος λέει στον Τοροσίδη: "Βασίλη μην τον αφήνετε να κάνει τα ελεύθερα και μην γυρίζετε πίσω την μπάλα. Δεν μπορεί να σουτάρει!". Γυρίζοντας στη θέση του ενημέρωσε τον Βαλβέρδε που με τη σειρά του είπε στον Μπάντοβιτς - που είχε φορέσει τα γάντια - να ξανακάτσει στον πάγκο.

Συμπέρασμα... Πρωταγωνιστές και οι κύριοι υπαίτιοι της πρόκρισης

του Θρύλου στους 16 του Γιουρόπα Λιγκ, δύο σχεδόν συνομήλικοι τερματοφύλακες. Εν ενεργεία ο πρώτος, παλαίμαχος και προπονητής τερματοφύλακων ο δεύτερος.

Στον Ρόι Κάρολ και τον Αλέκο Ράντο όλοι μας τους οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ, που η ομάδα μας προκρίθηκε στους 16 ενός θεσμού που κοσμούν οι δύο Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ και Σίτι...

Θρύλου σε Ελλάδα και Ευρώπη. Ποιοι κοστολόγησαν και έκριναν ικανό τον τροχονόμο για το «νούμερο ένα» της ενδεκάδας της μεγαλύτερης ομάδας σε τίτλους και «στα πάντα όλα» στην Ελλάδα; Απλό πολύ απλό. Τα λαμόγια που έχουν όνομα και επίθετο και θέση πλουσιοπάροχα αμειβόμενη στην ΠΑΕ,

με τον Ερνέστο που πρέπει να είναι γνώστης της όλης κατάστασης. Αλλά τι να πει κι αυτός αφού οι «μίζες» είναι φαινόμενο των καιρών και τα 30 αργύρια ήταν η αφορμή που πρόδωσε το λαμόγιο εκείνης της εποχής, ο πασιγνώστος Ιούδας ο Ισκαριώτης, τον ίδιο το Χριστό.